

**NOMINACIJOS „METŲ ATRADIMAS“ NUGALĖTOJŲ ĮSPŪDŽIAI APIE DALYVAVIMĄ KONKURSE
„NAUJIEJI ATRADIMAI“**

Pasibaigus konkursui „Naujieji atradimai“, įspūdžiais dalinasi konkurso Grand prix bei nominacijos „Metų atradimo“ nugalėtojai.

Iš tūkstančio dalyvių, nominacijas gavo vos septyni atlikėjai. Koks jausmas būti taip aukštai įvertintu?

Judita Čibiraitė (mišrių kamerinių ansamblių kategorija):

Jausmas tikrai malonus ir motyvuojantis. Nesitikėjome gauti šį įvertinimą, tad labai nustebome ir kartu nudžiugome sužinoję. Tokie įvertinimai skatina stengtis tobulėti ir siekti dar daugiau.

Emilija Stanišauskytė (fortepijono kategorija):

Koks jausmas? Puikus! Labai džiaugiuosi. Ačiū komisijai už mano atlikimo įvertinimą.

Žygimantas Vyšniauskas (akordeono kategorija):

Labai apsidžiaugiau gavęs tokį aukštą įvertinimą, apdovanojimų vaizdo įrašą žiūrėjau net kelis kartus.

Lukas Kindurys (pučiamųjų ir mušamųjų instrumentų kategorija):

Negaliu patikėti, kad gavau tokį aukštą įvertinimą. Labai smagu ir džiaugiuosi laimėjęs.

Jei galėtum pasirinkti, ar grįžtum koncertuoti į sceną, ar visgi įrašo darymas pasirodė įdomesnis? Kodėl?

Judita Čibiraitė (mišrių kamerinių ansamblių kategorija):

Nors video darymas buvo visai nauja ir įdomi patirtis, visgi ilgimės scenos. Visuomet buvo smagu ne tik gyvai groti žiūrovams, bet ir sutikti draugus scenos užkulisiuose, linkėti sėkmės, aptarti pasirodymus, nesėkmes bei dalintis įspūdžiais. Trūksta ir jauduliuko bei susikaupimo, aplankančių prieš lipant į sceną. Taip pat, žinoma, nuostabiai gražių erdvių, kurias puošdavome muzika.

Emilija Stanišauskytė (fortepijono kategorija):

Grįžti koncertuoti į sceną gyvai visada smagu, nors aš esu jautri, labai pergyvenu. Video darymas pasirodė įdomus, nors irgi yra jaudulys, ir tai, mano manymu, yra normalu. Kaip ir grojant gyvai, stengiesi savo kūrinį atlikti kuo geriau, žinoma, mintis, jog padarius klaidą, turi galimybę pergroti be klaidų ramina. Be abejo, ilgiuosi gyvo grojimo scenoje, gyvo jaudinimosi ir gyvų klausytojų įvertinimo aplodismentais.

Žygimantas Vyšniauskas (akordeono kategorija):

Labai norėčiau koncertuoti tik scenoje, nes groti scenoje visada būna šioks toks jaudulys, grodamas scenoje matau klausytojų veidus, nuotaiką, o pagrojus džiugu būti jų įvertintam.

Lukas Kindurys (pučiamųjų ir mušamųjų instrumentų kategorija):

Grįžčiau į sceną, nes tokiu būdu yra smagiau groti prieš publiką.

Kokius iššūkius meta filmavimo procesas, ruošiant įrašą konkursui? Ar tikrai taip lengva nusifilmuoti iš pirmo karto?

Judita Čibiraitė (mišrių kamerinių ansamblių kategorija):

Dar nei karto nesame padarę tinkamo konkursui įrašo iš pirmo karto. Video darymas leidžia manyti, kad galime pagroti dar geriau, išvengti nereikalingų teksto klaidų, dar įtaigiau išpildyti dinamiškus sprendimus. Todėl vieno kūrinio įrašymas dažnai trukdavo apie kelias valandas. Tai, žinoma, labai varginantis procesas, nes įrašant grojame koncertinius variantus, tad keli „koncertai“ iš eilės atima nemažai jėgų. Taip pat susiduriame ir su buitinais iššūkiais, pavyzdžiui, miaukianti katė už durų, kuri prašosi būti įleista į „įrašų studiją“ būtent tuomet, kai darome įrašą. ;)

Emilija Stanišauskytė (*fortepijono kategorija*):

Iš pirmo karto nusifilmuoti nepavyksta, nes mano mokytoja nuolat duoda patarimų, pastabų, dar kartą pamoko, įvertina tam tikrų kūrinio vietų atlikimą, o visa tai aptarus vėl iš naujo groji ir filmuojiesi.

Žygimantas Vyšniauskas (*akordeono kategorija*):

Reikia kantrybės, nes iš pirmo karto labai retai pavyksta.

Lukas Kindurys (*pučiamųjų ir mušamųjų instrumentų kategorija*):

Sunku nufilmuoti viską iš eilės be klaidų, nes jei padarysi klaidų teks viską filmuoti iš naujo. Lengva nėra, bet viskam reikia pastangų.